

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 27C/2/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112200280
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Scholtzová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2014:5112200280.8

Rozhodnutie

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Scholtzovou v právnej veci navrhovateľa: Český inkasní kapitál, a.s., so sídlom Václavské nám. 808/66, Praha 1, Česká republika, IČO 27 646 751, zastúpenej splnomocneným zástupcom JUDr. Romanom Majerom, Úslavská 33, Plzeň, proti odporcovi: N. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, zastúpenému splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Martinou Mészáros Bariakovou, advokátkou, so sídlom Bystrický rad 453/77, 960 01 Zvolen, v konaní o zaplatenie 26.090, 65 Kč s príslušenstvom , takto

rozhodol:

Návrh sa v celom rozsahu z a m i e t a.

O trovách konania bude rozhodnuté do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ dňa 4.1.2012 podal návrh, v ktorom žiadal, aby odporca bol povinný zaplatiť pohľadávku vyčíslenú ku dňu 27.12.2011, a to istina suma 40.282,33 Kč, úroky z úveru suma 17.684,61 Kč, úroky z omeškania suma 27.806,- Kč. Odporca je podľa zmluvy povinný zaplatiť navrhovateľovi úrok z úveru vo výške 7.454,58 Kč a úrok z úveru vo výške 15,9 % ročne z dlžnej sumy 40.282,33 Kč odo dňa 1.6.2010 do dňa 27.12.2011, čo je suma 10.230,03 Kč, spolu teda 17.684,61 Kč a ďalej úroky z úveru vo výške 15,90 % ročne z dlžnej sumy 40.282,33 Kč od 28.12.2011 do zaplatenia. Odporca je podľa zmluvy povinný zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 11.721,04 Kč a úrok z omeškania vo výške 25 % ročne z dlžnej sumy 40.282,33 Kč od 1.6.2010 do 27.12.2011, to znamená 16.084,96 Kč, spolu teda 27.806,- Kč a ďalej úroky z omeškania vo výške 25 % ročne z dlžnej sumy 40.282,33 Kč od 28.12.2011 do zaplatenia. V písomnom návrhu uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 25.5.2010 postúpila Česká sporiteľňa a.s. svoju pohľadávku na navrhovateľa . Česká sporiteľňa a.s. ako banka uzavrela s odporcom zmluvu o poskytnutí úveru na sporozírovom účte č. zmluvy 3518196873 a na základe tejto poskytla odporcovi kontokorentný úver vo výške úverového limitu 70.000,- Kč. Kontokorent bol vedený na sporozírovom účte č. 1434640093. Odporca priebežne čerpal poskytnutý úver výberom, a to až do výšky úverového limitu. Zmluvné strany sa zaviazali dodržiavať obchodné podmienky a sadzobník poplatkov, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Odporca podľa zmluvy sa zaviazal zaplatiť celú výšku úveru vrátane úrokov a poplatkov za služby najneskôr do jedného roku od prvého čerpania. Úrok z úveru bol dohodnutý 15,90 % ročne a jeho výška sa menila v nadväznosti na obchodné podmienky banky. O aktuálnej výške bol odporca vždy riadne informovaný. Odporca úver čerpal , ale v rozpore so zmluvou riadne v lehote podľa zmluvy nesplnil, čím mu vznikol debetný zostatok. Z dôvodu omeškania odporcu so splatením úveru banka v súlade so zmluvou vyhlásila úver za splatný vrátane úrokov a poplatkov, a to listom zo dňa 3.1.2008, ktorý je dátumom zosplatenia pohľadávky. Odporca čiastku napriek opakovaným upomienkam nezaplatil. Ku dňu 3.1.2008, čo je dátum zosplatenia pohľadávky banka vyčísliť dlžnú sumu , a to nesplatenú istinu, poplatky a úrok v celkovej výške 80.602,06 Kč. Za obdobie od 4.1.2008, čo je dátum zosplatenia pohľadávky do 31.5.2010, čo je dátum prevzatia pohľadávky, na dlžnú istinu bola započítaná suma

40.319,73 Kč. Odporca je teda dlžný k dátumu 31.5.2010, čo je dátum prevzatia pohľadávky, sumu 40.282,33 Kč. Navrhovateľ si ďalej nárokuje poplatky podľa sadzobníka ku dňu zúčtovania, tak ako je podrobná špecifikácia uvedená v úplnom výpise. V ďalej časti návrhu navrhovateľ vyšpecifikoval úroky z úveru a úroky z omeškania .

Dňa 19.11.2012 navrhovateľ doručil čiastočné späťvzatie návrhu a podanie doplnil 21.2.2012. Podľa obsahu išlo o zmenu návrhu a podľa uznesenia 27C/2/2012-145 zo dňa 16.4.2013 súd pripustil zmenu návrhu tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi istinu 26.090,695 Kč, úrok z úveru ku dňu 21.02.2013 vo výške 16.317,09 Kč, úrok z omeškania ku dňu 21.02.2013 vo výške 8.006,51 eur, úrok z úveru vo výške 15,90 % ročne zo sumy 26.090,65 Kč od 22.02.2013 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 7,05 % ročne zo sumy 26.090,65 Kč od 22.02.2013, pričom úrok z omeškania je povinný zaplatiť vo výške repo sadzby stanovenej Českou národnou bankou zvýšenej o sedem percentuálnych bodov, ktorá výška sa takto bude opakovane určovať k prvému dňu ďalšieho polroka a zaplatiť trovy konania.

Navrhovateľ vo svojom podaní uviedol že prepočítal kapitalizované úroky z omeškania v súlade s nariadením vlády č. 142/94 Sb. v platnom znení, teda v zákonnej výške, pretože odporca nevystupoval ako podnikateľ v zmluvnom vzťahu. Naďalej žiada úroky z omeškania v zákonnej výške. Na základe tohto prepočtu a nového započítania splátok sa zmenila aj výška úrokov z úveru a výška istiny. Odporca nezaplatil navrhovateľovi ku dňu 27.12.2011, teda ku dňu postúpenia pohľadávky na navrhovateľa, peňažnú sumu, ktorá pozostáva z nesplatennej istiny 26.090,65 Kč, úroky z úveru 11.454,23 Kč a úroky z omeškania 5.727,61 Kč. Zároveň navrhovateľ žiadal zaplataenie úrokov z úveru vo výške 15,90 % ročne a úrokov z omeškania, tak ako sú uvedené vo výroku uznesenia, a to všetko z istiny 26.090,65 Kč odo dňa 28.12.2011 až do zaplataenia. Navrhovateľ v doplnení vyjadrenia zo dňa 21.2.2013 špecifikoval kapitalizované úroky z úveru a úroky z omeškania a ich výpočet.

Na pojednávaní 16.8.2013 zástupca navrhovateľa poukázal na to, že zmluva bola uzavretá dňa 26.2.2003, a tak je potrebné prihliadať na vtedy platnú a účinnú legislatívu vo vzťahu k neprijateľným zmluvným podmienkam. Pokiaľ ide o námietku premlčania, ktorú vzniesol odporca, tak uviedol, že ponecháva to na posúdenie súdu.

V záverečnom vyjadrení žiadal návrhu v celom rozsahu vyhovieť a priznať trovy konania.

Odporca podal odpor proti európskemu platobnému rozkazu 27C/2/2012-61 zo dňa 4.4.2012, ktorý bol vydaný podľa článku XII ods. 1 Európskeho parlamentu a rady (ES) č. 1896/2006, ktorým sa zavádza európske konanie o platobnom rozkaze.

Na pojednávaní 16.8.2013 zástupca odporcu uviedol, že z obsahu zmluvy ktorá bola uzavretá medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom vyplýva, že ide o tzv. formulárovú zmluvu, ktorej predtlač mala banka pripravenú a dopisovali sa do nej iba konkrétne údaje , ktoré sa týkali odporcu a výšky úveru. Ide o zmluvu o poskytnutí úveru na sporožirový účet zo dňa 26.2.2003, ktorá bola uzavretá medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom. Odporca nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť jednotlivé ustanovenia tejto zmluvy a takisto ani obsah všeobecných obchodných podmienok. Odporca namieta voľbu Obchodného zákonníka a ide o neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy, pretože tu vzniká zjavný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán. Pokiaľ ide o pôvodne žalovanú istinu vo výške 80.602,06 Kč, tak z listinných dôkazov ako aj z návrhu nevyplýva, na základe akej skutočnosti vychádzal navrhovateľ z tejto istiny, keďže zmluva o úvere bola na istinu 70.000,- Kč. Zmluva neobsahuje konkrétne vyčíslenie úroku z úveru a nie j zrejmé z čoho vychádzal navrhovateľ keď úročil úver 15,9 % , a tak návrh na začatie konania aj spolu s pripojenými dôkaznými listinami je nejednoznačný. Aj z podania navrhovateľa, ktorým návrh zmenil vyplýva, že odporca nevystupoval ako podnikateľ, ako výslovne uviedol aj samotný navrhovateľ, tak je túto zmluvu potrebné podriaďiť pod režim spotrebiteľských zmlúv a primerane aplikovať ustanovenie Občianskeho zákonníka . Odporca tento spolu zaplatil sumu 75.000,- Kč s tým, že časť bola započítaná na istinu a časť na úroky z úveru. Ani z listinných dokladov nevyplýva v akom rozsahu došlo k započítaniu na istinu a koľko na úroky z úveru. Asi tu bola dohoda medzi účastníkmi zmluvy ohľadne úrokov z úveru, ale odporca spochybňuje

výšku, nakoľko z predložených dokladov nevyplýva dohoda o 15,9 % úrokoch z úveru. Pokiaľ ide o úroky z omeškania, tak tieto odporca nespochybňuje, a to ani kapitalizované vyčíslenie a ani percentuálne vyčíslenie do zaplatenia celej dlžnej sumy, tak ako je predmet konania.

Odporca vzniesol námietku premlčania a uviedol, že vzťah medzi účastníkmi je potrebné posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka s trojročnou všeobecnou premlčacou dobou. Ako vyplýva aj z písomného návrhu, tak navrhovateľ vyhlásil pohľadávku za splatnú 3.1.2008, a teda trojročná lehota uplynula 3.1.2011 a keďže návrh na začatie konania bol podaný 4.1.2012, tak to bolo po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Pokiaľ by sa na vzťah účastníkov aplikovali ustanovenia Obchodného zákonníka so štvorročnou premlčacou dobou, tak táto uplynula 3.1.2012 a návrh bol podaný až deň nasledujúci 4.1., čo je po uplynutí štvorročnej premlčacej doby. Na základe tohto je nárok navrhovateľa premlčaný.

Na pojednávaní 19.2.2014 v záverečnom vyjadrení zástupca odporcu zdôraznil, že navrhovateľ doposiaľ nepreukázal na základe akých skutočností dospel k výške istiny 80.602,06 Kč, keď zmluva o úvere uvádza istinu 70.000,- Kč. Odporca zaplatil sumu 75.000,- Kč, čo aj samotný navrhovateľ potvrdil. Zmluva o poskytnutí úveru neobsahuje výšku úroku z úveru a ani RPMN. Táto zmluva je zmluvou spotrebiteľskou a je potrebné primerane použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka. Nebolo tiež preukázané, že pri uzatváraní zmluvy bol odporca oboznámený s ustanoveniami všeobecných obchodných podmienok a so sadzobníkom úrokov. Odporca zaplatil celú istinu podľa zmluvy o poskytnutí úveru a deň poslednej splátky bol 7.4.2009. Právny predchodca navrhovateľa započítal jednotlivé splátky v rozpore s ustanovením § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Tento postup je v zmluvnom vzťahu, ktorého účastníkom je spotrebiteľ absolútne neprijateľný, pretože je nevýhodnejší pre spotrebiteľa a malo byť postupované podľa citovaného ustanovenia. Pokiaľ by právny predchodca navrhovateľa započítaval všetky splátky na istinu, tak ku dňu 7.4.2009 by bol celý úver splatený. Pokiaľ navrhovateľ žiadal aby sa prihliadalo na právnu úpravu účinnú v čase uzavretia zmluvy, tak odporca poukázal na § 879 j) Občianskeho zákonníka, ktorým zákonodarca upravuje tzv. nepravú retroaktivitu, na základe ktorej právnu úpravu prijatú po 1.1.2008 vzťahoval aj na právne vzťahy ktoré vznikli pred jej účinnosťou práve v súvislosti so spotrebiteľskými zmluvami. Poukázal na smernicu 93/2013 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ako aj na uznesenie NS SR 4 Cdo/98/2010 a na rozhodnutie KS Košice 6Co/18/2012. Na základe všetkých týchto skutočností aj vzhľadom na vznesenú námietku premlčania žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť.

Na základe dokazovania, ktoré bolo vykonané oboznámením listinných dokladov, a to najmä zmluvy o poskytnutí úveru a zmluvy o sporozírovom účte, zmluvy o vydávaní debetných kariet, dokladu o prevzatí karty, výzvy na zaplatenie, upomienok, zmluvy o postúpení pohľadávok a oznámenia o postúpení, všeobecných obchodných podmienok, sadzobník a historického výpisu, výpočtu úrokov a oznámenia o úrokových sadzbách a ďalších mal súd zistený nasledovný skutkový stav:

Podľa zmluvy o poskytnutí úveru na sporozírovom účte zo dňa 26.2.2003 bolo zistené, že zmluva bola uzavretá medzi bankou Česká sporiteľňa a.s. a odporcom v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a banka sa zaviazala poskytnúť odporcovi úver na sporozírovom účte vo výške 70.000,- Kč. Odporca sa zaviazal zaplatiť ročný úrok, ktorého výška je určená v platnom oznámení a ďalej ceny za služby spojené s vedením účtu podľa sadzobníka platného v deň spoplatňovaného úkonu. Úrokové sadzby a ceny za služby môže banka meniť.

Podľa zmluvy o sporozírovom účte zo dňa 2.7.2002 bolo zistené, že zmluva bola uzavretá medzi totožnými účastníkmi podľa § 708 a nasl. Obchodného zákonníka a banka sa zaviazala zriadiť odo dňa 2.7.2002 odporcovi sporozírový účet.

Podľa zmluvy o vydávaní debetných kariet zo dňa 2.7.2002 bolo zistené, že totožní účastníci podľa § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka a § 262 ods. 2 Obchodného zákonníka uzavreli zmluvu o vydaní a používaní kariet Českej sporiteľne, a.s. Podľa dokladu zo dňa 18.7.2002 odporca prevzal kartu Visa Electron.

Podľa tretej upomienky k vyrovnaníu nepovoleného debetného zostatku zo dňa 6.3.2006 bolo zistené, že Česká sporiteľňa a.s. odporcovi oznámila, že prekročil limit úveru podľa zmluvy a vykazuje stále nepovolený debetný zostatok 6.182,73 Kč a banka žiada aby ho vyrovnal najneskôr do 31.3.2006 . Pokiaľ nedôjde k vyrovnaníu nepovoleného debetného zostatku, tak táto výzva je súčasne výpoveďou zmluvy o poskytnutí úveru a výpoveď je účinná prvým dňom mesiaca nasledujúceho po márnom uplynutí lehoty, to znamená 1.4.2006. Podľa výzvy na zaplatenie zo dňa 1.12.2007 Česká sporiteľňa a.s upozornila odporcu, že sporozírový účet vykazuje ku dňu 30.11.2007 nepovolený debetný zostatok vo výške 244,07 Kč a žiadala jeho vyrovnanie najneskôr do 31.12.2007 s tým, že pokiaľ táto lehota nebude dodržaná , tak táto výzva bude súčasne výpoveďou zmluvy a výpoveď je účinná 1.1.2008. Podľa výzvy zo dňa 3.1.2008 Česká sporiteľňa a.s. oznámila odporcovi, že bol márne upomínaný na vyrovnanie nepovoleného debetného zostatku na sporozírovom účte, a tak previedla dňa 3.1.2008 svoju pohľadávku zo sporozírového účtu na evidenčný účet pohľadávok nepovolených debetných zostatkov. Dlžná čiastka celkom na sporozírovom účte ku dňu prevodu pohľadávky je 80.690,39 Kč a skladá sa zo sumy nepovoleného debetného zostatku vo výške 80.602,06 Kč, čiastky sankčných úrokov vo výške 88,33 Kč a zároveň banka oznámila, že zmluva o sporozírovom účte zostáva aj naďalej v platnosti a nepovolený debetný zostatok je úročený sankčným úrokom vo výške 25 %.

Podľa zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 25.5.2010 mal súd zistené, že zmluva bola uzavretá medzi Českou sporiteľňou a.s. ako postupiteľom a navrhovateľom ako postupníkom a predmetom bolo postúpenie pohľadávok, ktoré vznikli zo zmlúv o poskytnutí úveru na sporozírovom účte, alebo zmlúv o sporozírovom účte podľa zoznamu pohľadávok. Zároveň bol predložený aj zoznam pohľadávok zo dňa 3.6.2010, kde mimo iné je uvedený aj odporca. Podľa oznámenia o postúpení pohľadávok zo dňa 21.6.2010 Česká sporiteľňa a.s. oznámila odporcovi, že bola uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok, a tak pohľadávka na základe zmluvy o úvere bola postúpená na navrhovateľa.

Navrhovateľ zároveň predložil všeobecné obchodné podmienky Českej sporiteľne a.s. ako aj sadzobník pre bankové obchody s účinnosťou od 1.1.2008 a oznámenie o úrokových sadzbach Českej sporiteľne a.s. s účinnosťou od 1.1.2008.

Navrhovateľ predložil aj výpočet úroku z omeškania a úroku z úveru podľa zmeneného návrhu a úroky z úveru ku dňu 27.12.2011 sú spolu suma 11.454,23 Kč a úroky z omeškania ku dňu 27.12.2011 suma 5.727,61 Kč. Ďalej predložil aj historický výpis od 3.1.2008, vyčíslené ku dňu 31.5.2010 jednotlivé operácie, predpísané platby, istina, úrok z omeškania, úrok z úveru a ďalej započítanie zo splátok na istinu, úrok z omeškania a úrok z úveru a spolu podľa vyčíslenia je istina 26.090,65 Kč, úrok z omeškania 2.536,87 Kč a úrok z úveru 4.828,29 Kč, všetko vyčíslené ku dňu 31.5.2010.

Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka č. 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „ObchZ“): Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 502 ods. 1 ObchZ: Od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa ustanovenia § 503 ods. 1 veta prvá ObchZ: Závazok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky.

Podľa ustanovenia § 504 ObchZ: Dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa ustanovenia § 365 ObchZ: Dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon 129/2010“): Právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa ustanovenia § 4 ods.1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon 258/2001“): Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Ustanovenie § 4 ods. 2 zákona 258/2001 Z.z. vymenúva náležitosti zmluvy.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 3 zákona 258/2001 Z.z.: Pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“): Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 OZ: Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 524 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 387 ods. 1 Obchodného zákonníka právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

Podľa § 388 ods. 1 Obchodného zákonníka premlčaním právo na plnenie povinností druhej strany nezaniká, nemôže ho však priznať alebo uznať súd, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby.

Podľa § 397 Obchodného zákonníka ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba 4 roky.

Súd v konaní postupoval v zmysle § 132 OSP, podľa ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci. Zároveň podľa § 120 ods. 3 OSP si súd osvojil skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov. Rozhodnutie bolo vydané v súlade

s ustanovením § 153 ods. 1 OSP, podľa ktorého súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich, alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Súd vo veci vykonal a zhodnotil dokazovanie podľa vyššie uvedených procesných zásad a dospel k takému záveru, že vzhľadom na vznesenú námietku premlčania nie je možné priznať pohľadávku navrhovateľovi, a tak bol návrh v celom rozsahu zamietnutý. V konaní bolo nesporne preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa Českou sporitelňou a.s. a odporcom bola uzavretá zmluva o poskytnutí úveru a na navrhovateľa bola pohľadávka postúpená v súlade s § 524 ods. 1,2, Občianskeho zákonníka. S postúpenou pohľadávkou na navrhovateľa prešlo aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Na základe výsledkov dokazovania bolo ale nesporné, že odporca si neplnil povinnosti podľa zmluvy, a tak právny predchodca navrhovateľa vyhlásil pohľadávku za splatnú ku dňu 3.1.2008. Podľa ustanovenia § 397 Obchodného zákonníka je premlčacia doba 4 roky, a tak ku dňu 3.1.2012 uplynula štvorročná premlčacia doba. Návrh na začatie súdneho konania bol podaný dňa 4.1.2012, čo je po uplynutí štvorročnej premlčacej doby a pretože odporca vzniesol námietku premlčania, tak právo priznané byť nemohlo a návrh bol zamietnutý. Súd pri aplikácii § 397 Obchodného zákonníka vychádzal z tej skutočnosti, že zmluva o úvere uzavretá medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom spĺňa všetky náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, a tak aj na premlčanie práva je potrebné aplikovať ustanovenie Obchodného zákonníka, pretože ide o obchodno-právny vzťah medzi účastníkmi konania, aj keď na tento sa aplikujú ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Zároveň ale zmluvný typ je obsiahnutý v ustanoveniach Obchodného zákonníka ako zmluva o úvere, a tak je potrebné aj na otázku premlčania aplikovať citované ustanovenia § 387 a nasl. Obchodného zákonníka.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti bol návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietnutý.

Podľa § 151 ods. 3 OSP o trovách konania bude rozhodnuté do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).

Okresný súd Žilina

dňa 12.3.2014

JUDr. Jana Scholtzová

sudkyňa

Za správnosť vyhotovenia: Surovková Slávka